

Pigespejderne

3

49. ÅRGANG . JUNI 1967

Indeholder blandt andet:

Cowboybukser på lejre ..	3
Bølle beretter	4
Sådan laves det	7
3. real	9
På opdagelse	10
Patruljelejrangen	12
Nyt fra Sydslesvig	14
Gemmesider	15
Lejrens vejir	18
Hist og her	19
Flammen	20
Min mening	21
Internat. duelighedstegn ..	22
Mester Jakel-spil	24
Kleverstof	28
Postbox	30

Medlemsblad udgivet af
DET DANSKE
PIGESPEJDERKORPS

"PIGE SPEJDERNE"

Redaktør Ella Breinholdt Iversen, Erantisvej 21, Svinninge Sj.

I redaktionen: En patrulje bladlus.

Administration og ekspedition: Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Enkelt-abonnement tegnes på korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 12 på giro 86.000. Enkelt-eksemplarer fås samme sted mod betaling af 2 kr. (gerne i frimærker).

Postbox: Margareta Enggard, Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Bidrag til „Pigespejderne“ indsendes ca. 6 uger før, bladet skal udkomme.

Ethvert indlæg til „Pigespejderne“ skal være forsynet med navn og adresse for at kunne finde optagelse. Anonyme indlæg går lukket i papirkurven.

Det kan du læse om

Læs NYHEDEN for alle de andre... Den står på side 3, men vi skal straks afsløre den: Du må nu gå i COWBOY-BUKSER, når du færdes på lejrpladsen. Læs mere om denne gode nyhed på næste side.

Og så ligger det jo i luften, at sommer-

lejren står for døren. Vi har tænkt meget på sommerlejrene. Resultatet af manges tænke- og skriveflid ser du blandt andet på gemmesiderne, som fortæller om lejrarbejder og lejrindretninger. Vi er sikre på, at du vil være glad for de gode råd, du og dine patruljekammerater der får til sommerlejren.

Vi har tænkt på sommerlejrens vejr – se på side 18, og vi har skam heller ikke glemt lejrbaalene. Vi har nemlig et spil, som egentlig er tænkt som et Mester Jakel-spil – I skal jo efter de nye proveforslag lave Mester Jakel-dukker – men skulle I være i knibe for underholdning, så kan stykket anvendes som et almindeligt optrin ved lejrbaalet. Jeg tror, I vil glædes over det festlige sprog i stykket. Se det på side 24.

Det kan jo godt være kaldt om aftenen i lejren og derfor blev vi lidt smålune på en anvisning på en hurtig lejrkappe. Den er syet på rekordtid – og når du alligevel skal ud at hente stof til den, skal der ikke så forfærdeligt meget mere til for, at du også kan sy dig en lejrbaalspude, hvis du ikke allerede er den lykkelige ejer af en sådan.

Patruljen „Flammen“ forbereder sig til lejren – et enkelt lille tips er der måske for dig deri – du kan i alt fald se på side 20. Bolle beretter om økonomiske sorger og glæder i sidste års sommerlejr på side 4 og Trille har sørget for et par festlige tegninger hertil.

Suk nu ikke alt for tungt over, at du ikke har en udenlandsk penneveninde med på årets lejr, men læs i stedet artiklen på side 22 så du næste år kan have din penneveninde med.

Og så kan du som sædvanlig læse en lang række andre ting, om Københavns by-jubilæum, og om hvad du eventuelt kan lave efter sommerferien, se f. eks. artiklen om spejderskolen side 9.

Rigtig god lejr ønsker redaktionen og
ebi

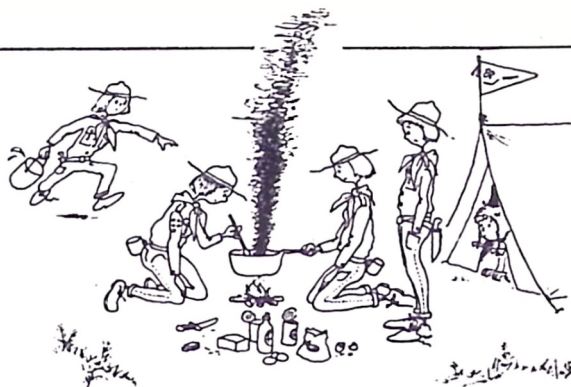
Puha, tænk hvis de laver korpslejr i 1970 – sikke't besvær med så mange forere på én gang.

TELEFON- PIGERNE

Ih, jeg glæder mig da til at møde alle blå spejdere på korpslejren, og se forerne slappe af.

Kære spillere!

J bliver sikkert glade, når J hører, at cowboy-bukser herafter vil være tilladt, når J arbejder på lejrpladsen. Det har jo længe været et ønske hos jer. Depotet har dem nu på lager i en virkelig pæn og god kvalitet. Vi har også fået lavet en smart skjortebluse, der vil passe godt dertil.

Forhåbentlig er J allerede begyndt at glæde jer til sommerferien og træffe de første forberedelser. Har J ønsket at ønske jer en lejrkit, for J skal selvfølgelig ikke ud på tur i cowboy-bukser. Da skal J enten ha' sommeruniform eller den mørkeblå uniform på. Og

hvis nu det bliver rigtig dejligt sommervejr, er shorts og bussebrunne en fiks og bekvemmelig påklædning for jer på lejrpladsen. Se godt i den nye ønskeliste fra depotet når J får den. Der er mange dejlige ting, som J kan ønske jer. En rigtig god sommerferie og mange venlige hilsener fra

Mågerne tjener til føden

Hvis det skulle være helt rigtigt, så burde jeg slet ikke spilde tid med at sidde her og spinde en ende til jer. Jeg har mere end rigeligt at gøre med at læse til eksamen! Tænk, hvor er der mange ting, som jeg skulle have fået lært i det forløbne år. Hvis man nu tænker sig, at jeg havde været en flittig og pligttopfyldende elev siden sidste sommerferie, så... nå, det kan jo være lige meget nu. Hvis ikke sommerferien vinkede forjættende bag den de-

primerende eksamenstid, så var det hele da slet ikke til at bære.

Nu skal jeg nok lade være med at fortælle mig i drømmerier om, hvorledes sommerferien vil falde ud. Derimod kan jeg nu fortælle jer, hvorledes vor sommerlejr forløb sidste år. Når jeg ikke har kunnet det før, skyldes det, at det tavshedsløfte, som Mågepatruljens medlemmer måtte aflægge i sommerlejren sidste år, blev vi først løst fra for en uge siden, og jeg er stolt over at kunne fortælle, at ikke én af Mågerne har ladet ét eneste ord komme over deres læber om vor fælles hemmelighed i den forløbne tid.

Se, det hele begyndte med, at vi patruljeførere var lidt kede af, at vi ikke havde lov til at tage på patruljesommerlejr. Vi ville gerne ud med vor patrulje og være uafhængige af alle de andre, men man kan nu ikke nå ret meget på de to-tre dage, som vi har lov at være væk i. Stor var derfor vor glæde, da Susan fortalte os, at hun havde fundet den helt ideelle sommerlejr til os. Hver patrulje kunne få sin egen plads, hvor vi kunne være os selv, og der var meget få fællesarrangementer for hele troppen.

Den første dag fik vi udleveret vore kostpenge. Det beløb sig til 200 kr. for Mågernes vedkommende, og så måtte vi selv holde hus med dem. Mens vi rejste telt, cyklede Tvilling og Badju til byen for at proviantere, og de kom hjem med mange gode sager, af hvilke vi tilberedte vort første aftenmåltid. Da det havde fået en ende, skulle Tvilling til at føre regnskab, og i det rædselsfulde øjeblik opdagede hun – at pungen med resten af vore to hundrede kroner var forsvundet! Da vi allesammen havde haft hovederne nede i hendes lommer, besluttede vi, at vi måtte undersøge vejen, hun havde

kørt af, og vi fortalte Susan, at vi ville køre os en aftenur for at nyde solnedgangen. Vi vendte hvert blad på grøftekanten, så vi så ingen solnedgang, men vi så desværre heller ingen pung. Den var og blev væk. Da vi kom tilbage til lejrpladsen var det, at vi lovede hinanden, at vi ikke ville sige så meget som et ord til de andre om vort uheld, og da Susan kort efter kom for at sige god nat, grinede vi allesammen hysterisk for at skjule vor nedtrykte sindstilstand.

„Den er nok blevet afleveret på politistationen“, sagde Tvilling optimistisk næste morgen, da vi havde regnet ud, hvor få dage, vi kunne opretholde livet for vore lommepenge. „Jeg kører ind for at hente den“, sagde Tvilling. Hun så nu ikke nær så optimistisk ud, da hun vendte tilbage med uforrettet sag en time efter. Nu holdt vi krigsråd, og bølgerne gik højt, hvad skulle vi gøre? Vi var så optagne af vore drøftelser, at Susan var lige

ved at overraske os, da hun kom for at inspicere, hvor langt vi var kommet med indretningen af lejrpladsen. Vi var selvfølgelig ikke kommet ret langt, men vi hængte allesammen tandpastasmilet ud og fortalte hende, at det var netop et par tekniske detaljer ved vaskebordet, vi var ved at diskutere. Så snart hun var forsvundet igen, besluttede vi, at vi hellere måtte komme i gang med lejrarbejderne.

Mens de andre tog sig af det, ville jeg så køre ind til byen og forhøre mig i de forretninger, hvor Tvilling havde været, om hun skulle have glemmt pungen der. Min ekspedition gav heller intet resultat, og med triste tanker begyndte jeg tilbageturen. Skulle jeg bide i det sure æble og fortælle Susan om vort uheld? Jeg var ikke meget for det, men jeg kunne ikke finde anden udvej.

De andre derhjemme var kommet ganske godt i gang med lejrpladsen, og de så helt oplivede ud, da jeg vendte slukøret hjem. Jeg fortalte dem, at jeg havde besluttet at gå til bekendelse over for Susan, for vi skulle jo have noget at leve af.

„Det er ikke nødvendigt“, grinede Tvilling, „se dig om i patruljen. Er der ikke noget, du bemærker?“

Jeg så mig om og bemærkede, at Tut ikke var der. De andre lo anerkendende og spurgte mig, om jeg kunne gætte, hvor hun var blevet af. Jeg var ikke oplagt til at gætte gåder, og derfor vrissede jeg irriteret: „Da menneskene kan opretholde livet i lang tid uden at indtage føde, så kan hun næppe være død af sult. Men I ser ellers nok ud, som om I kunne have ædt hende“.

„Det har vi ikke“, hvinede de andre begejstret. „Hun er på arbejde“.

„Hvad er hun?“, spurgte jeg forbavset, og nu fortalte Tvilling, at Tut havde været ude efter nogle materialer til lejrarbejder. Ikke ret langt herfra havde hun fået øje på et gartneri, hvor der gik en hel del mennesker og arbejdede, og så havde hun fået sin lyse ide. Hun var gået ind på gartneriet og havde spurgt, om der også var noget arbejde til hende, og hun var med det samme blevet ansat som radisebundterske.

I løbet af den uge, som lejren vare-

de, gik nu hver dag et eller to af patruljens medlemmer over på gartneriet. Vi trak radiser, talte til ti og slog en elastik omkring dem, og vi fik øvelsen i det efterhånden. Ganske vist blev vi også ømme i ryggen, men vi tjente til føden, og der var ikke en eneste af de andre i troppen, som opdagede vor hemmelighed. Der var dog en gang, hvor vi var ved at blive afslørede. Det var en af de sidste dage, da alle patruljeførere var til lejrråd hos Susan. De andre klagede over, hvor svært, det var for dem at få patruljens kostpenge til at slå til, men jeg sagde ikke noget. Det fandt Susan åbenbart påfaldende, for hun spurgte, om vi ikke manglede penge, og da jeg benægtede det, sagde hun: „I har måske skjulte kilder at øse af?“, og hvad skulle jeg dog svare på det? Jeg mumlede blot nogle uforståelige lyde, og de andre lo af Susans vid.

Ja, lejren kom til en ende, og vor fælles hemmelighed og glæden ved selv at have tjent til føden gjorde, at vi alle fandt, det havde været en god lejr. Vi havde næsten glemmt vort uheld og stor var derfor min forbavselse, da jeg for en uge siden modtog en lille pakke fra biografen i byen, hvor vi havde været på sommerlejr. Den indeholdt patruljens pung i en våd, snavset og ildelugtende stand. Den var fundet ved rensning af en lyskasse under udstillingsskabet med billederne fra den film, de spiller. Der havde Tvilling og Badju åbenbart stået og glanet, og så havde de tabt pungen ned blandt de visne blade og det tomme karamelpapir. Pengesedlerne var let mugne, og jeg kan bevidne, at det ikke er helt rigtigt, når man siger, at penge ikke lugter, men Mågepatruljen har aldrig i hele sin lange levetid haft så mange dejlige penge i patruljekassen.

Sådan laves det

Collage

En sjov og yderst dekorativ collage kan du lave på følgende måde:

På et stykke sort karton – helst ikke større end 20 x 40 cm – smøres et lag tapetklister. Hvis kartonstykket er større er der vanskeligheder med at få det til at tørre pænt og uden buler. (fig. 1).

Derefter lægger du nogle stykker hvidt silkepapir – du kan senere prøve at eksperimentere med andre farver og flere farver på en gang – i vand og gennemvæder dem. Sorg for alt bliver vådt. (fig. 2).

Pres igen vandet af og med fingrene former du nu silkepapiret udover kartonfladen. Med lidt fantasi kan du få det til at „ligne noget“, men det ser også ganske sjovt ud med et „månelandskab“ (fig. 3).

Når dit billede er tørt kan det males med vandfarver. Brug farve, der harmonerer godt sammen. (fig. 4).

Når du er færdig med dit billede kan du sikkert vinde 1. præmien, hvis det kom på udstilling.

God fornøjelse!

Det meddeles.

To gange to heldige

To heldige grønne og to heldige blå pigespejdere skal i sommer ud på spændende spejderrejser. En blå og en grøn skal helt til Sangam, vort nye internationale samlingssted i Indien, og de to andre skal til USA, alle som Juliette Low-fondens gæster.

De har alle måttet igennem en svær konkurrence og har været til møde på Spejderskolen for at forberede sig endnu mere inden de to rejser.

De fire heldige er: Kirsten Cornelius, København (til Sangam) og Kirsten Pedersen, Hjallesø (til USA) fra de grønne, og Hanne Wikmann, Houlbjerg (til Sangam) og Jette Lewinsky, Gladsaxe, (til USA) fra vort korps.

Korpsrådet

sugede, som det sømmer sig for rødder, masser af næring til sig ved korpsrådsmødet – generalforsamlingen – i Vejle den 16. april. Det blev bl. a. besluttet, at „Pigespejderne“ fremtidig også skal uddeles til

blåmejerne, at vort kontingent til korpsset forhøjes med 50 øre om måneden, at vi måske skal have korpslejr i 1970, at fremtidens spejderarbejde skal drøftes på et møde mellem de fire korps og Sct. Georgsgilderne i august, at distriktschef Kirsten Harder, Virum, bliver nyt medlem af bestyrelsen.

Påskekonkurrencen

Vinderne af påskekonkurrencen blev: *Patuljen Svalen*, c/o Annemette Esbensen, Løvenslyst pr. Nordborg, og *Refsnæstroppen*, Refsnæsskolen, Institut for blinde og svagsynede, Kalundborg.

Kløverspejderudvalget fortæller, at der indkom en stor mængde, som gjorde bedømmelsen vanskelig. Der er blandt det indsendte trukket lod om præmierne dels blandt kløverspejdere, dels blandt andre indsendere.

Krydsordsopgaven

i sidste nummer blev vundet af *Agneth Plenge*, Adelgade 60, Nysted.

KØBENHAVN

1167-1967

Særmelding til alle spejdere i Storkøbenhavn

Også vi – sammen med de øvrige spejderkorps, FDF, FDP og DUI – skal være med til at hylde byen, København, på 800 års dagen.

Alle spejdere, ulve og førere! Reservér aftenen den 14. juni og vær med i „Historiens største fakkeltog“.

Skal vi være 8.000-10.000 eller flere. Ja – det er du med til at bestemme. I vil få nærmere besked.

3. del

og alle I andre, som ganske snart smider tyskbogen hen i en krog og jubler: sommerferie – véd I mon, hvor I skal lægge jeres kræfter og flid, når september kommer og ferien er slut? – I kender sikkert alle navnet

Spejderskolen

og véd, at det ord har en vældig god klang, måske har du tit drømt om, at også du skulle få chancen for et år i Korinth, men tænker som så: – det er umuligt, der er altid fuldt hus.

Det er der som regel også – og mange på venteliste – og indmeldelser flere år frem, men ind imellem er der chancer, som også kan falde i din turban, hvis du har lyster i den retning. Det er f. eks. sket, at et hold har været fuldttegnet, og man har måttet sige nej til mange, og så har et par stykker med tvingende grunde pludselig måttet sige fra i sidste øjeblik, hvor alle de, der spurgte forgæves har lagt andre planer – og så har der været ledige pladser.

Disse linier skrives for at gøre jer opmærksom på, at der er intet forgjort ved at skrive og spørge – for det er synd for jer, der gerne vil derned, at I tror, det er udelukket – og det er synd for skolen at mangle et par elever.

Skolens gode rygte er nået ud i landets fjerneste kroge ved omtale fra gamle ele-

ver – men hvis du ikke skulle vide helt, hvad det drejer sig om, så hør da, at Spejderskolen er en husholdningsskole, hvor man lærer alt, hvad man har brug for som husmor – koge, bage, stege, vaske, stryge, rense o. s. v., sprog, gymnastik, samarit, havearbejde, syning og friluftsliv.

Der er 40 elever, alle spejdere, ofte udenlandske også; man bor 2 og 2 på værelserne, går i uniform til daglig og oplever alt det, som man kan forestille sig og ønske sig i en sådan spejderfamilie, alt det, som måske kan læses mellem linierne, alt det, der helst skal opleves: højtideligheden ved morgensang – trætheden, når man kommer hjem fra kammeratskabstraveturen, stemningen ved søndag aften's lejrball, duften i huset, når der laves hjemmebagt wienerbrød – larmen på trapperne, når der er noget særligt på færde, latteren, når lærerinderne optræder – nej, jeg må holde op, du må hellere skrive efter et skoleprogram, hvis du tror, det er noget for dig. – Det var noget for mig. Løyer

PÅ OPDAGELSE

ud i naturen -

MED „MANDEN FRA SKOVENE“

Hva' er det for en mus, der bygger rede oppe i et træ? (Alle patruljeførerne kender disse spørgsmål, fremsat på tidspunkter, hvor man ikke kan smutte udenom).

En mus, der bygger oppe i —? Ja, de fleste af vore 11-12 slags mus her i Danmark har jo reden på jorden eller som regel nede i jorden. Der er faktisk kun dværgmusen som foretrækker en fint flettet rede af græsstrå anbragt i højt, vissent græs eller lave buske. Men „oppe i et træ“, det lyder af noget andet — og enden på historien blev, at patruljen på næste fritur aflagde besøg på gerningsstedet og vi fik spørgsmålet fuldt opklaret.

Reden var anbragt en meter over jorden i en tæt enebærbusk. Den var bygget af grønt mos og havde indgangshul på siden (altså med lukket tag over). Det var ganske givet en gærdesmutterede, men lige som jeg forsigtigt skulle kigge ind, sprang noget sort og loddent frem og pilede ned ad stammen for derpå at forsvinde i det visne græs.

En spidsmus, minsandten. Og den har i hvert fald ikke selv bygget reden her. Men det sker ikke så sjældent, at spidsmus sådan tager en gærdesmuttes rede i brug. Jeg har bare aldrig fundet ud af, om reden er forladt af sin oprindelige bygmester, fordi spidsmusen har spist denne — det skulle ikke undre mig; mage til rovdyr findes ikke — eller gærdesmutten godvillig er flyttet. Jeg må her skynde mig at tilføje, at gærdesmutten er en af de meget få fugle, som har reder hele året rundt til at overnatte i og i dårligt vejr til opholdssted.

Da vi nu var kommet på „dyretur“, fortsatte vi i håb om at opleve noget mere. Det

er vel overflødigt at fortælle, vi sørgede for at undgå støj, ikke travede lige tværs over lysningerne, men holdt os langs udkanterne og fulgte dyrenes egne veje, de såkaldte dyreveksler, som er lette at se og som fører os næsten ubemærkede gennem skoven.

En lille gulbrun lodden tingest smuttede op fra en trærod og bevægede sig raskt op langs en mosset bøgestamme. Var det nu een til spidsmus? Nej, denne gang var det en lille fugl. Den klatrede nøjagtigt som var det en spætte, støttende sig på halefjerene. Et stykke tilvejs vendte den siden til og viste os sit snehvide bryst. Aha, så var det jo en træløber. Der var forresten to i følge, men det var ikke årstiden til rede. Det er ellers den fugl, der hverken bor inde i træerne eller ude på grenene, men laver reden mellem stammen og løse barkstykker.

I skovens udkant voksede nogle fyrretræer. I et af disse sad en spætte og hakkede løs på en kogle, den havde fået anbragt i en grenspalte. Vi havde set det før og var lige på nippet til at gå videre, da der, som lyn fra en klar himmel, kom susende en spurvehøg. Den brasede hårdt på, men fik ikke fat på spætten. Den var nemlig i yderste, sidste sekund smuttet om på den modsatte side af stammen. Høgen fulgte efter, så det røg med barkstumper og afrevne nåle. Men spætten fortsatte med at rotere om stammen. Den var åbenbart for klog til at flyve derfra og udsætte sig for at blive indhentet på frit felt. Høgen kunne jo ikke klatre, men måtte hver gang flyve uden om stammen, og havde derved adskillige sammenstød med grene og kviste.

*Træløberen på vej
op ad stammen.*

*Dværgmusen har græs-rede oppe i en busk,
og den klatrer glimrende.*

Vi opholdt os ganske vist i nogen afstand, men kunne tydeligt følge slagets gang — og ønskede, at vi havde haft en dygtig film-fotograf med. Vi lo højt, for scenen var ubetalelig morsom, selv om det måtte være dødelig alvor for spætten. Det så festligt ud, da høgen forpustet og med krøllet fjerdragt slog sig ned på en gren for nøjere at iagttage, hvad egentlig dette her var for noget. Spætten var atter på den modsatte side af træet, kun dens hoved var synlig omkring stammen. Den kunne nok lide at holde øje med fjendens næste træk.

Det blev til, efter at høgen havde rettet

lidt på frisuren, lige så stille fløj sin vej. Om den var flov eller ej, ved jeg ikke, men spætten skreg højt og triumferende — det havde jeg også lyst til, hvilket vel er naturligt nok. Man holder da med den sagesløse overfaldne. På den anden side var høgen ude i lovligt ærinde for at skaffe sig føden. Men vi fik en oplevelse med, og det er aldrig kedeligt at følge de andre levende skabningers færd i den fri natur. Det er en af de mange gratis glæder vi har, og så kan de faktisk slet ikke købes for penge. En gang vil I indse, at det gælder alt — næsten alt — af blivende værdi.—

Gærdesmuttern laver lukket mos-rede.

*Flagspætten spiser
koglefro om vinteren.*

PATRULJE- LEJR-SANG

Sådan kan det også forklares, når et så alvorligt emne som „bestemmelser for afholdelse af patruljelejre“ skal gennemgås. Melodien er Gitte Hæning-melodien „Tag med ud å fisk.“ Hvis I har den på plade, så spil den sammen et par gange eller tre, inden I starter på denne sang. Det er nyttigt, for melodien er ikke helt så let, som den ved første „ørenlyd“ lader til.

Bestemmelserne står at læse i Pigespejderbogen s. 252-53, men her har I dem på vers.

Mel.: Ta' med ud å fisk . . .

Hvis du vil på week-end ud
med patruljens piger,
skal du holde visse bud,
hør nu, hvad de siger:
Du skal være 14 år — ha' lov af mor,
man må ikke, dersom man kun er et nor.

2. klassen må du ha,
den kan osse nemt du ta,
det' en god ide at starte på en frisk,
det' sjældent, en week-end-tur helt går i fisk.

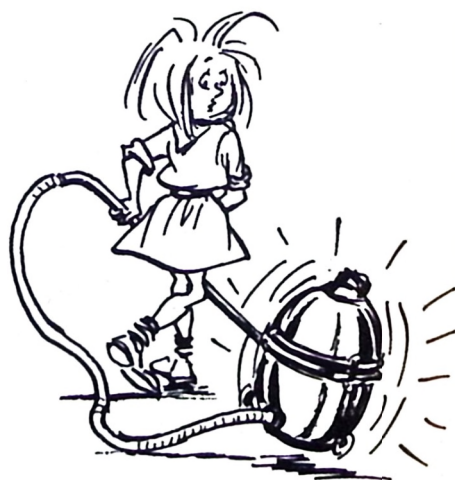
Men der er nu mer endnu,
før I ud kan farte,
be' dit tropsråd om du nu
må på turen starte,
spørg din fører, hun vil sikkert gi' dig lov,
hun ved af erfaring, at det bliver sjov.
Find en egnet lejrplads,
der skal osse være „das“,
men hvis ikke du har vær't i lejr før,
så går det nu ikke, I må ikke kø'r.

Du må fatte pen og blæk,
regne ud på priser,
du må huske stadigvæk,
man dig tillid viser,
oplys alle spejdere om tid og sted,
din fører skal osse ha' rigtig besked.
Og hun har nok osse sagt,
at du ej må vær' „nybagt“,
4 mån'der må du ha' haft føretid,
for det at ta' ud ka' godt vær' et slid.

TEGNEREN THORA TRILLES TINKA-TEGNESERIE

Den trænger vist til at tømmes.

Den trænger vist til at tømmes straks!

Mon der nu kan være mer'?

Så er det besværligt!

Der skal spørges her og der.

— Det ku' være herligt,
hvis man uden vidre kunne ta' på tur,
for alle de ved da, det er som en kur.
Det går ikke, lille ven,
der ku' ske en hel del, men
hvis du har det hele klar, så vil du se,
at alt bliver godt, og at intet vil ske.

Når I nu har spist jer mad,

så vil I til vandet,

det bli'r herligt med et bad,

— sole sig i sandet.

Men det er forbudt, hvis ikke at I be'r
en voksen ta' vare, at intet jer sker.

Tag et vandfad fyldt med vand,

I kan osse ta' en spand,

hæld det over hodet, man bli'r frisk og kan
vær' sikker på, det er det reneste vand!

Og nu står I end'lig klar,

tingene i orden —

og 2 nætter I da har

du og hele „horden“.

Du har nummer, som du trygt kan ringe til,
så nu kan I muntre jer, som I nu vil.

Jeg er ganske sikker på,

I en dejlig week-end få,

det' en god idé at starte på en frisk,
en week-end for jer vil aldrig gå i fisk.

Rikke.

Lunt lejrslag

Dette lejrslag er hurtigt syet og tilmed billigt at lave. Det vil ikke komme til at koste dig over en 10'er — med mindre det skal være meget fornemt. Ganske vist er det ikke så flot som en rigtig kappe, men det luner rart en kølig aften ved bålet.

Du skal bruge $\frac{1}{2}$ m fint hessian — er du meget høj må du regne med 60 cm — samt 2 cm bredt kantbånd. Hvorfor ikke lade kantbåndet have patruljens farve. På de to korte og den ene lange side sys kantbåndet, så hessianstoffets kant dækkes på begge sider. På den anden langsides vrangside sys der også kantbånd på. Det må ikke sys fast i enderne, da det skal tjene som løbegang for slagets bindebånd. — Du kan nu brodere navn, divisionsnummer på det og endvidere et mønster du kan lide, f. eks. trekløverne, som du fik anvisning på Pigespejderne, nr. 6 1966, eller jeres patruljedyr. Eller hvad med at tegne et flot bål og brodere det på slagets ryg?

Hvis du køber en hel meter hessian kan du få til en lejrballspude også, og hvorfor ikke lade mønstret på slaget gå igen på puden, så du får et helt sæt. Du kan sætte foer i slaget, så bliver det blødt og ekstra lunt, og sy knapper i ned foran.

Det må du sørme undskyldt!

Sådan bygger man i Sydslesvig

For to år siden måtte Dansk Pigespejderkorps, Sydslesvig afstå en grund, som Flensborg div. havde i udkanten af byen, fordi byen simpelthen voksede ud over den. Vi måtte derfor i gang med at finde et sted, hvor vi frit og trygt kan færdes i lejre og træninger.

Alle hjælper til.

Lykkeligvis kronedes vore bestræbelser ret hurtigt med held, idet vi med bistand af Sydslesvigs Danske Ungdomsforeninger allerede i foråret 1966 erhvervede en ødegård i Østerbymark 14 km vest for Flensborg nær den ældgamle handelsvej, der forbandt havnen ved Tønder med Hærvejen.

Til ejendommen hører godt 1 ha mark og have, der er meget velegnet til lejrpladser. Gården ligger ved foden af et bakkedrag i en dejlig egn, hvor store arealer dækkes af granplantager, som vi kan færdes i til ture og øvelser.

I sommerens og efterårets løb har vi med hjælp fra Flensborgs Sct. Georgsgilde og spejderforældre nedrevet en meget forfalden stald- og ladebygning, og nu forestår der et stort arbejde med restaurering af stuehuset. Vores arbejdsdage derude i efter-

Også spejdere på divisionsturnering.

året, var både hyggelige og festlige, og dem vil vi fortsætte med. Men hovedparten af det, der nu skal til, må udføres af fagfolk, hvad der jo er en bekostelig sag. Dertil har vi fået hjælp fra forskellig side. Også DDP har givet os en meget stor gave og vi er meget, meget taknemmelige for, at I gennem frimærkesamlingen vil hjælpe os endnu mere, det skal I have en stor tak for.

— men nu går det fremad.

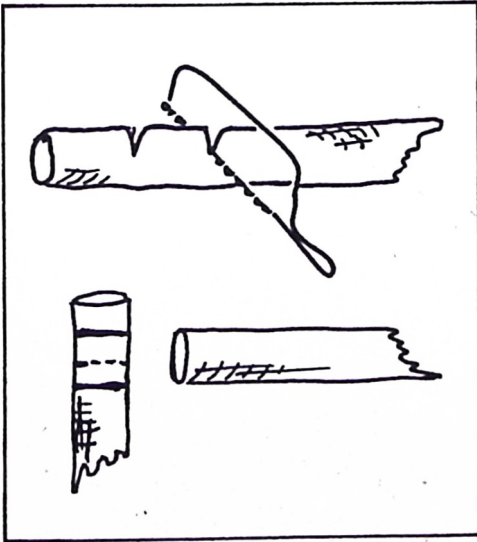
Vi håber på, at mange blå spejderkamerater i årenes løb vil finde vej dertil og mødes med os til lejre og træninger. Selv tog vi den i brug første gang til en korps-turnering d. 4. sept., og vi glæder os meget til snart at få hus og lejrplads så vidt i orden, at vi rigtig kan udnytte dem.

Grethe Biering

Lejrarbejder

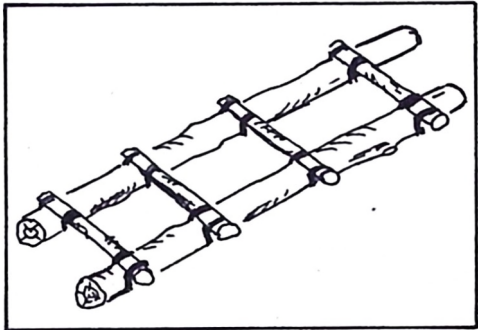
„Når teltet er rejst, og lejrlpladsen i store trækr anlagt, kommer turen til lejrarbejderne“, står der i Pigespejderbogen. – Men hvilke – og i hvilken rækkefølge? – Ja, det kommer noget an på, om der er tale om en 2–3 dages lejr eller om en uges sommerlejr. Vi tager fat på sommerlejren.

Til gode lejrarbejder må man have gode materialer – både træ og værktøj. Enten man bruger grene af løvtræ, eller man benytter granrafter, må man søge at få så frisk træ som muligt. Man må ligeledes sørge for at lave gode indhak, så lejrarbejderne ikke bliver vakkelvorne.

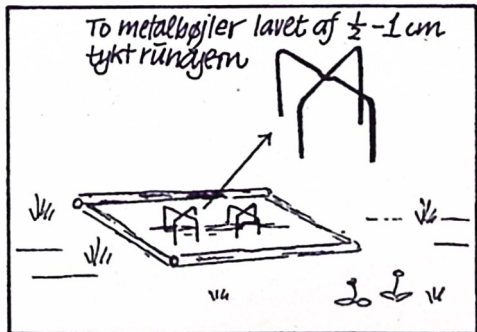
Første dag i lejren er indflytningsdagen, og vigtigt er det, at man får plads til sit gods (rygsækstativ), en chance for at få noget varmt (bålsted) og et sted at hælde spildevand (spildevandshul).

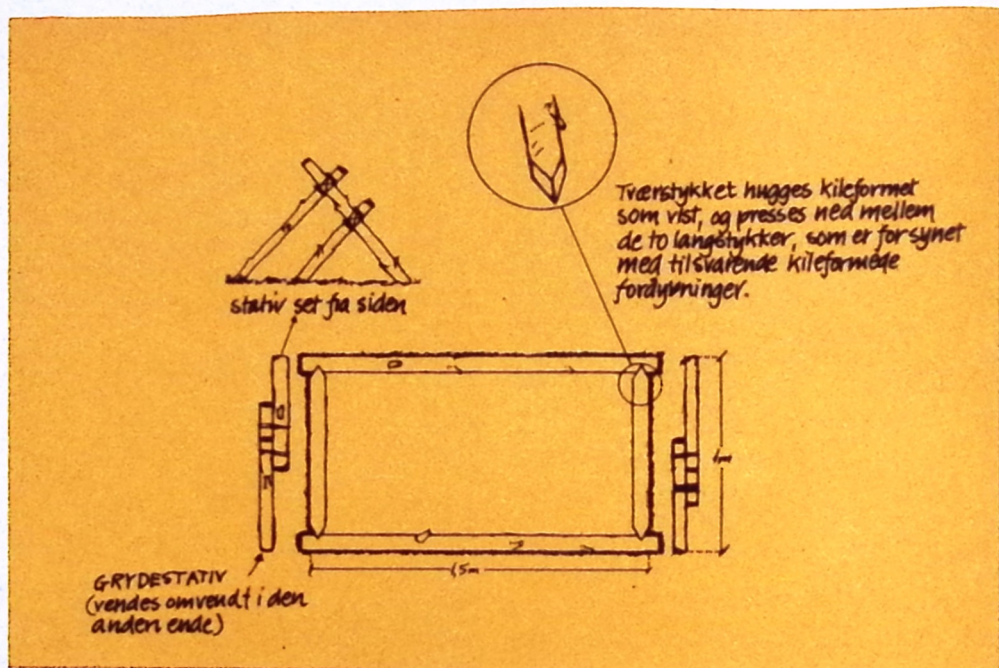
Rygsækstativ: Den hurtigste måde at lave et forsvarligt rygsækstativ på er at lave en stigebuk. Kraftige grene, lidt kortere end teltet, forsynes med dybe indhak, og heri besnøres tværgrenene.

Så får man chance for at få sin rygsæk hævet fra jorden. Senere, når der er lidt bedre tid, kan man hæve stigebukken op på gaffelgrene, men det er slet ikke nødvendigt.

Bålsted: Her er kun tænkt på kugebålet. På tegningerne er vist to former for kugebål. Græstørvene graves op, så bunden måler 1 m x 1,50 m. Kanterne lægges af kraftige grene.

Kogerenden er ikke særlig velegnet i det danske klima. Vinden skifter for ofte verdenshjørne, og skyerne „græder“ af og til.

Ved et rigtigt kogebålsted skal der være et lille bord, så man kan lægge grydeskeer og låg fra sig, samt en lille stigebuk, så man ikke sværter græsset med de sorte gryder.

Spildevandshul:

Grav en græstørv op.
Tag en stor, tom marmeladespand.
Slå huller i bunden af spanden med et søm, så bunden bliver som et dørslog.

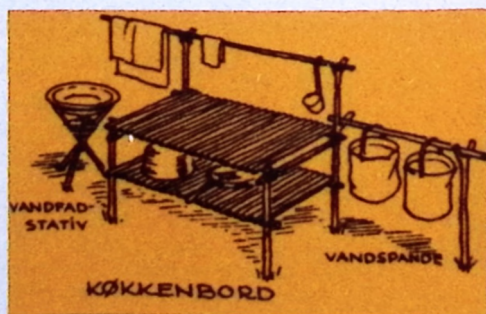
Hæv spanden op fra jorden på 3 pinde. Læg græs i bunden af spanden. Når vandet hældes i spanden, sies alt affald fra, og det brændes sammen med græsset.

Flyt spanden hver dag.

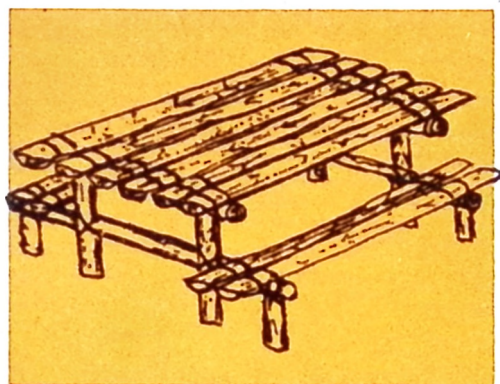
Vask spanden indeni mindst een gang hver dag.

Anden dag i lejren tager vi fat på at gøre køkkenet færdigt og at få en god spiseplads. Hvis man opdeler arbejdet fornuftigt, kan det klares på en formiddag.

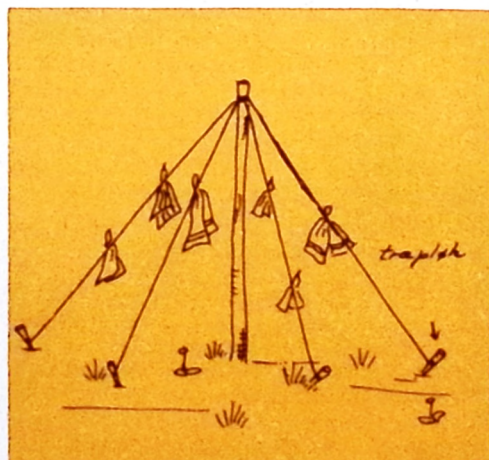
Først et godt KØKKENBORD:

Dernæst et godt SPISEBORD:

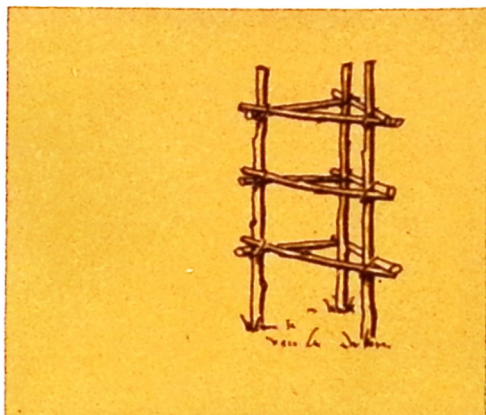

Om eftermiddagen tager vi fat på at få håndklæderne hængt til tørre. Et TØRRE-STATIV kan bestå af en midterstolpe, fra hvis top hver spejder snor sig en tørresnor. På tegningen ser du hvordan:

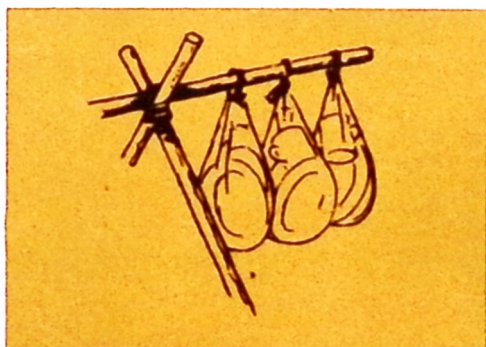

SKOSTATIV klares let. En „hylde“ laves af en stigebuk af grene så tykke som tre fingre tilsammen. Den hæves fra jorden ved hjælp af fire gaffelgrene. Grenene i stigebukken bør være så langt fra hinanden, at gummistøvlernes skaft kan gå ned imellem dem.

TALLERKENSTATIV må vi også have. Enten kan du lave dette:

eller du kan lave dette:

Det vigtigste er, at tallerkenene kommer bort fra soveposer, rygsække eller jord.

Når alt dette er i orden, går patruljen i gang med et brændeskjul. I vore plastic-tider synes jeg, man kan benytte dette dejlige vandtætte materiale dertil; men det må selvfølgelig ikke blafre for alle vinde, sæt det pænt op som halvtag.

☆

Alle disse lejrarbejder hører med, hvis man vil bo godt på sin lejrplads. – I håb om, at alle pigespejderpatruljer tager fat på opgaverne med frisk mod, ønskes I god lejr.
Inger.

Hvis du skal sørge for Lejrens vej

Er det dig, der skal sørge for vejret i sommerlejren? Hvis det er tilfældet, skyn-der vi os at komme dig til hjælp med et par tips om, hvordan du kan lave dig et par snilde hjælpemidler.

Det er altid rart at kunne fortælle kammeraterne, hvor meget det har regnet om natten – vi håber naturligvis ikke, at det regner om dagen i jeres sommerlejr. – Det ser også flot ud, når der i dagbogen kan skrives „I nat regnede det så og så mange mm“.

Regnmåleren laves af et måleglas, et paprør og en tragte. Det bedste er, hvis man kan have et større glas, som måleglasset kan stå i og tragten hvile på. Hvis man skal have et helt nøjagtigt resultat – og det skal vi jo – så må vi sørge for at forholdet mellem tragtmundings overflade og måleglassets overflade er 1:10. Så vil man direkte på måleglassets skala kunne aflæse mm-tallet.

Et barometer er næsten uundværligt for at kunne forudsige vejret. Et barometer laver du af en flaske, der er trekvart fuld

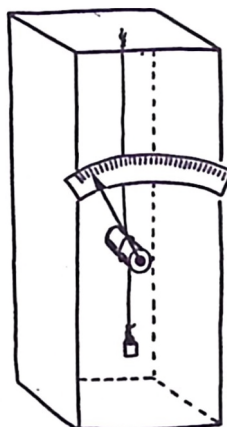

af vand. Den vendes på hovedet og sættes i et fyldt vandfad. Et selvlavet stativ holder flasken på plads. En skala, lavet af papir påklisteres flasken. – Se tegningen.

Er der høj barometerstand betyder det stabilt og smukt vejr, mens lav barometerstand betyder udsigt til dårligt vejr med blæst og regn.

Vindposen er nem at lave – du finder anvisning på den i Pigespejderne, nr. 7 1966.

En fugtighedsmåler er også god at have, når der skal spås om vejret. Det kan du lave sådan: Et lod bindes i et hestehår, og hestehåret fastgøres i den anden ende til en trækasse. I den nederste fjerdedel

af håret snoes håret en gang om en anden træpind – fastgjort til bemeldte kasse – og på denne pind er fastgjort en viser, som kan svinge frem og tilbage på en skala, som også er fastgjort til trækassen – se tegningen. – Håret trækker sig sammen i fugtigt vejr. Jo lavere temperaturen er, des mindre fugtighed er der i luften. Altså kan man få et indtryk af temperaturen ved at se, hvor meget eller lidt håret trækker sig sammen eller giver sig.

Endelig er det klogt for en vejrsprophet at skæve op til skyerne. Lave og tætte skyer lover som bekendt snarlig regn, store hvide og høje skyer lover godt vejr, mens „uldmave-skyer“ lover smukt vejr, og fjerskyer med opadvendte spidser spår om regnvejr.

Skulle dine kammerater finde på at drille dig med dine vejrsprophetier, må du trøste dig med, at „vejrmand“ i Danmark er dem, der oftest må døje andres stiklerier.

Hist og her

KLIP FRA IND- OG UDLAND

1., 2. og 3. *Silkeborg* trop har af kommunen fået en grund stillet til rådighed i 75 år til en ny og meget tiltrængt spejderhytte. De samlede udgifter står til 80.000 kr., hvoraf spejderne selv har indtjent en stor del ved avisindsamling, tombola, salg af lodsedler og aktiebrev m.v. Hytten blev netop indviet den 29. april 1967.

Pigerne i *Glostrup* var modige, da de forleden arrangerede spejderfest samtidig med en Beatles-udsendelse i TV.

I *Helsingør* har pigespejderne holdt en stor flaskeindsamling for at skaffe penge til det daglige tropsarbejde.

I *Vinderup* har man fejret 10 års fødselsdag for flokken.

Den 28. maj holdt spejderne i *Bloustrød* byfest på Grønholmen, som de havde fået lov at låne af kommunen.

Der var fransk stemning på Stengårdsskolen, da 1. *Gladsaxe* trop fejrede sit 25 års jubilæum med stor fest og mange gæster som var fulde af lovord for troppen.

I *Vig* og *Grevinge* er der oprettet nye troppe.

1. og 2. *Risskov* trop har af kommunen fået et ældre bindingsværkshus. Huset er opkaldt efter en gammel søulk, Chr. J. Drakenberg, om hvem det fortælles, at han døde i Århus i 1722 i en alder mellem 100 og 146 år!

12 patruljeførere fra *Ringsted* skal i sommerferien på tur til Our Chalet, hvor de skal være sammen med 60 patruljeførere fra andre lande.

1. *Svendborg* trop fyldte lige før jul 50 år og har nu fejret jubilæet med en stor fest, hvor distriktschefen Edith Hein Hansen, Odense, talte, og spejderne opførte Heibergs „Nej“.

Vejemyndighederne i *Rødby* skal forlænge en vej, hvorfor spejderne har måttet flytte til en anden grund, som kommunen har skænket.

Assens-spejderne har fejret 10 års-jubilæum og fået en film om troppens start.

Kolding-spejderne stred bravt i det før årets store forårsmarked. Der er tradition for, at markedet holdes hvert 3. år.

Små erantis-buketter er blevet overrakt beboerne på de gamles hjem i *Hornslet* af blåmejserne der.

Prinsesse Margrethe trop i *Sakskøbing* har under stor festivitas fejret sin 25 års fødselsdag med parade, reception og stor spejderfest.

Op fra Margrethe Flok i *Roskilde* fortælles, at flokken indtil Sct. Georgsdag havde en ualmindelig dygtig blåmejse, som nu er oprykket som stor spejder. Hun hedder Kirsten Nielsen og hun har som blåmejse taget alle 3 stjerneprøver samt 16 blåmejseduelighedstegn. Flot! Det er Kirstens bilde I ser her.

Kirsten
Nielsen.

Grønne og blå seniorspejdere i *Alborg* har taget et godt arbejde op, idet de tilbyder sig som babysittere for handicappede børn og unge. Før de begyndte arbejdet har de gennemgået en instruktion på Ortopædisk afdeling i *Alborg*.

Seniorgruppen i *Roskilde* har arrangeret en koncert i Roskilde domkirke til fordel for Firenze-hjælpen. De medvirkende kunstnere har alle tilknytning til Roskilde og koncertens medvirkende talte mange kendte navne fra musikens verden. Koncerten fik et godt forløb, og der var stor forhåndsinteresse for arrangementet.

Herningspejderne har med rette grund til at være glade for tiden, efter at deres hytte ved Skærbæk er blevet gennemrestaureret. Hytten ligger kønt og er godt indrettet — og så kan den oven i købet lejes (henv. til lejrpladskartoteket, v. fru Ane-Lise Søvendahl-Petersen, Degnehusene, Jyderup).

PATRULJEN FLAMMEN

Hele Flamme-patruljen er gået i skarp træning til deres første sommerlejr. Den skal være, siger tropsføreren, på et aldeles bedårende sted ved Mariager fjord i feriens første halvdel. Det fik forresten Lulo til at spørge, om det da vel ikke var en campingplads, de skulle ligge på, når tropsføreren sagde „bedårende“. Det var der nu ingen, der regnede med.

Siden Sct. Georgsdag har patruljen været så heldige at få lov til at holde deres møder på en lille eng ved søen, ca. 2 km uden for byen.

Her har de øvet sig i at rejse teltet rigtigt. Første gang de prøvede, var de næsten tre kvarter om at rejse teltet. Nu kunne de gøre det på 8 minutter!

De har prøvet at lave lejrarbejder og Luma forklarede, at det var meget vigtigt, at de hak, der laves i træet før besnøringerne laves, blev dybe nok. Luise og Luan havde lavet et – syntes de selv – mægtig flot bord, men så kom Lupin og ville prøve om det kunne bære den store gryde, så hun satte sig på bordet – det var faktisk mere end det kunne holde til. Benene eksede helt under det. Lue forklarede så, at man kunne få „bordbenene“ til at stå bedre, hvis man enten slog dem godt ned med en muggert eller gravede et hul og lod benene støtte af sten.

Men den oplevelse, som patruljen grinede mest af, var alligevel noget helt andet – og ikke fri for dramatik. Det skete da Lupin kom til at snitte sig selv i fingeren og blodet piblede frem. Lulo påstod, at hun ikke kunne tåle at se blod, hvorpå hun styrtede af sted – lige ud i søen. Heldigvis var der ikke dybt, så Lulo slap

med et par våde sko og strømper, og Luise fik lejlighed til at bevise, at hun kunne behandle et sår og lægge plaster på Lupins finger. Men man grinede nu meget af Lulos vandgang...

Ved patruljens sidste møde sagde Lue, at der nok blev lavet en patruljekonkurrence på sommerlejren, og det nok var bedst om patruljen øvede sig lidt i morse. Derfor havde hun og Luma lavet en kode med søm, slået i et bræt. Søm der var slået helt i betød „ord slut“, søm, der kun manglede ganske lidt i at være slået helt i var „bogstav slut“ og halvt i var „streg“ og bare slået fast var „prik“. Det varede noget inden „systemet“ gik op for de andre. Koden lød: God lejr.

Lue viste dem et målebordblad, hvor søen var på. „Kan I se de mørke streger der, som bliver tættere og tættere, det er bakkerne derovre øst for søen“. „Det er fru Hansens plantage, ikke“, spurgte Luan. „Betyder de stjerner der så, at der er grantræer, ligesom der er i plantagen“, spurgte Lupin og fik det bekræftet af Luma. Patruljen gik nu en hurtig tur på et par kilometer, og da de kom tilbage fandt de turen på kortet og fandt ud af, hvordan de forskellige ting, de havde set på turen så ud på kortet. „Jeg kan bare ikke forstå, hvad den dims der med et kryds og prikker betyder, for der var da ikke noget særligt lige der“, sagde Lulo. „Du så måske slet ikke nogle gamle cementklodser – du var da ellers lige ved at skvatte over dem“, sagde Luise syrligt.

Luma forklarede nu, at signaturen betød vandmølle, og der havde faktisk indtil for et par år siden stået en gammel mølle,

(fortsættes side 30)

MIN MENING

- og hvad mener du?

Nytårsparaden

Vi har afskaffet nytårsparaden!

Lad mig med det samme sige: Jeg sympatiserer fuldstændig med Mettes mening angående disse „blåfrosne“ nytårsparader. – Paraden skulle vist finde sted, fordi det nye år skal bydes velkommen af en flok friske, uniformerede unge. Men i realiteten er det en samling frysende og derfor surmulende unge, der sjokker i en fart gennem gaderne for at komme hjem så hurtigt som muligt i varmen.

Men heldigvis, siger jeg, heldigvis er den blevet afskaffet i Herning for et par år siden. De uniformerede ungdomskorps (6 i Herning) fejrer stadig nytåret i form af et indendørs møde for alle PF'ere og op-efters, som korpserne skiftes til at arrangere. – At jeg (og visse andre) så er utilfredse med underholdningen ved disse arrangementer, må jeg vel skændes med mine bykammerater om og ikke med mine korp-skammerater.

Man hvad så med paraden? – Jo, som erstatning for nytårsparaden har vi indført den såkaldte „årsparade“. Den foregår en aften i slutningen af august og betegner en start på et nyt spejderår. Hvert korps starter fra hver sit sted i byen og marcherer til et anlæg eller et andet godt område, hvor vi alle samles om fanerne ved et stort bål. Vi synger et par sange og hører „aftenens taler“. Efter „Altid frejdig“ går vi hjem uden gennemfrosne tæer.

En anden fordel ved augustparaden, synes jeg, er, at mange flere civile kan deltage i højtideligheden. De foretrækker at komme ud en sommeraften fremfor en kold vinterdag.

Jeg håber, at vi i Herning har haft en „parade-reform“, som man mange steder

Nu er vi så vidt med planerne for Seniorlejren, at vi kan fortælle lidt om den.

Efter den første dag at have indrettet lejren, som spejderchefen har lovet at åbne, vil der blive hike i Rold, Skov. Hiken er tilrettelagt, så både øvede og helt nye seniorspejdere kan deltage.

Lørdag vil stå i det internationale tegn – prøve fremmed mad – lære spejdersange fra andre lande, så I kan synge med, når I deltager i udenlandske lejre, og meget andet. Vi skal også diskutere, hvordan vi skal bære os ad med at få bedre kendskab, ikke blot til internationalt spejderarbejde, men også til andre landes levevis og skikke. Søndag er kammeratskabsdag, hvor I også skal finde sammen i interessegrupper, for om mandagen at besøge forskellige steder, f. eks. et bladhus, et keramikværksted som et led i et forsøg på at se, hvordan et samfund er opbygget. Vi skal drøfte, om vi efter svensk mønster skal have en senior-komité af seniorspejdere til inspiration for seniorudvalget, som håber at møde jer fra 15 år i Hanebakkerne 2. til 9. august.

Tilmelding snarest til Kirsten Strange, Asylgade, Skanderborg. I øvrigt kan vi også fortælle, at lederne af de forskellige arbejdsgrupper kommer og besøger os.

Seniorudvalget

PS.: Vi har hørt om en gruppe, der vil indrette deres lejrplads som indfødte på Påskeøen. Mon der er andre gode idéer???

vil tage op. Jeg ved dog ikke, om man i Herning har fået idéen fra en anden by, men vi er meget glade for den.

Med hilsen Anne Grete
St. Blicher trop

Vi går i gang med duelighedstegn

PENNEVEN

I grunden skulle det vel være ret overflodigt at komme med en „opskrift“ på, hvad det vil sige at være penneven, og mange vil nok også synes, at det er lidt underligt, at man kan opnå et duelighedstegn for at være venner med nogen. Men et pennevenskab er nu trods alt noget andet end et personligt venskab, og når vi har et duelighedstegn for det, så er det for at stimulere til så rige pennevenskaber som vel muligt.

1. Have fort regelmæssig korrespondance med en spejderkammerat fra et andet land i mindst 6 måneder.

Du er da nok klar over, at 6 måneder ikke er en tid at måle venskab i, det er lige nok til, at du er blevet bekendt med familien og dens husdyr, med kammeratens hovedinteresser o. s. v., kort sagt har fundet ud af, at det netop er den kammerat, med hvem du vil og kan bygge et varigt venskab op, og først efter den tid er der rigtig noget ved det.

2. Kunne adressere, datere, begynde og slutte et brev korrekt.

En tydelig, korrekt og fuldstændig adresse på et brev er en forudsætning for at brevet når adressaten planmæssigt. Postfolk jorden rundt er enestående til at gætte gåder, men der er grænser, og især med nuværende mekanisering inden for postsorteringen vil en ufuldstændig adresse altid betyde en væsentlig forsinkelse. Måske tænker du heller ikke altid på, at det samme stednavn kan forekomme i flere lande, ja endda flere gange i et og samme land. Derfor må det hele med.

Det kan godt være, at en lille spejder på 11-12 år synes, at det der med datering, begyndelse og slutning af et brev kan være lige meget, men det hører nu engang med til udenlandsk korrespondance. Skal der f. eks. være et komma efter stednavnet eller udråbstegn eller

kolon over det, så vær opmærksom på, hvordan din udenlandske penneven bruger tegnene, eller spørg lige ud, for det gør nu et godt indtryk at bruge dem rigtigt.

3. Have samlet frimærker, mønter og karakteristiske billeder fra Danmark i en scrapbog til udveksling med din penneven.

Brevskrivere er meget ofte frimærkesamlere eller filatelister, som det hedder med et fint ord. Hvis det er tilfældet med din penneven, så skriv op for dig selv, hvilke frimærker du har brugt den ene og den anden gang, så at du ved at variere dem kan bidrage til hendes samling. Et lands frimærker fortæller i øvrigt ikke så lidt om dets historie og kultur, og derfor hører en lille frimærkesamling også hjemme i den scrapbog, om du udveksler med din penneven. Scrapbogen skal gerne sættes sammen så, at den giver et billede af hele Danmark, men ganske uvilkårligt vil enhver lægge hovedvægten på det man især interesserer sig for og derfor kender bedst. Hvad mønterne angår, så kan du godt tegne dem, for så behøver du ikke at indskrænke dig til de små skillemonter, men har råd til at vise op alle vore seddelvalører desuden.

4. Have udvekslet spejderlitteratur og -tryksager med pennevennen.

Med dine nordiske pennevenner kan du have megen fornøjelse af at udveksle sangbøger og instruktionsbøger af alle de slags, for så volder sproget ingen vanskeligheder. I andre tilfælde gælder det om fortrinsvis at vælge billedmateriale, som taler sit eget tydelige sprog. Udenlandske spejdere vil altid være interesserede i dansk prøvemateriale og spejderblade, men så må du forsyne de vigtigste tekstafsnit med korte oversættelser.

5. Have lavet og foræret din penneven et

spil (lotteri, firkort el. lign), der illustrerer Danmarks geografi, historie, skikke, plante- eller dyreliv.

Hjemmelavede spil har den store fordel, at de kan omhandle lige præcis det man selv vil, og et sådant spil kan være ikke bare underholdende men virkelig fortælle en masse om landet. Gør dig klart, om dit spil skal bruges i familien eller i troppen – det gør stor forskel – men i alle tilfælde må det være propert lavet og så solidt, at det kan tåle en måske ikke helt blid postbehandling.

6. Have skaffet dig oplysninger om det fremmede lands nationale festdage og nogle af dets skikke.

Disse oplysninger kan du naturligvis til dels få gennem opslagsværker, men allerbedst får du dem fra din penneven, som sikkert hellere end gerne vil fortælle dig om, hvordan netop hun og hendes familie opretholder gamle traditioner og fejrer landets nationale festdage. Og du kan tro, din penneven vil sætte pris på, om du så fremover med en ekstra lille hilsen viser, at du også har bidt mærke i de specielle dage.

7. Have skaffet dig oplysninger om spejderlivet i det pågældende land.

Spejderlivet i det pågældende land lærer du selvsagt også bedst at kende gennem din brevveksling og den spejderlitteratur, som I udveksler (pkt. 4). På depotet kan du få en lille ordliste, som nok vil vise sig nyttig, for det kan knibe med at finde spejderglosser i de almindelige ordbøger. Depotet forhandler også en hel del international spejderlitteratur, som kan fortælle mange ting, som din penneven måske ikke var klar over, og hvis det er noget særligt, du vil have besked om, så spørg gerne distriktets internationale medarbejder om sagen, så kan du sikkert få god hjælp.

8. Have lavet en typisk dansk gave til din udenlandske kammerat.

Når vi taler om „typiske danske gaver“, tænker vi vist først på smukke korstingsbroderier. Det er da også nydelige gaver, og hvis du lader din scrapbog om Danmark få et korstingspydet omslag, så har du slået to fluer i et smæk. Men der er så mange andre muligheder. Filklip er morsomt at lave, men i sig selv næppe en dansk foreteelse. Vælg dog bare et godt dansk motiv, så er betingelsen opfyldt. Alminde-

lige danske blomster kan opgå presses og bruges på mange måder til de mest henrivende gaver, og dukker i nationaldragt er ligeså morsomme at lave som at forære væk. Giv bare din fantasi frit løb, men hvad du end finder på, så lad det være et typisk dansk træk, at din gave er ordentligt og sirligt lavet, for så vil den altid bringe glæde.

Til sidst bare et rigtig hjertelig velkommen i de gode pennevenners kredse.

Det internationale udvalg

Nu skal vi igen

på udenlandsfart i oktoberferien

Du har chancen for at komme med, hvis du er mellem 15 og 18 år. Mon du har lyst?? -- ved du, hvad det drejer sig om??

En international træning, hvor vi i tanker flyver jorden rundt, og i øvrigt beskæftiger os med en masse forskelligt „udenlandsk“, -- men spørg hellere nogen, der har været med. Vi har haft mange udenlandsfarter siden vi begyndte i oktober 1964 (og det hold skal sammen til Chalet til sommer) dels på Jægergården, dels i Fredericia, dels på Assenbækmoen og på Colleruphus --- eller læs i Februarbladet 67, hvad nogle Colleruphuspiger skriver.

I oktober skal vi igen være på Jægergården, hvor vi har det så dejligt, og det bliver fra mandag aften til lørdag morgen i oktoberferien.

Dette er kun en forhåndsmeddelelse, så du kan begynde at spare sammen, for det koster ca. 50 kr. foruden rejsen. I augustbladet kommer der lidt mere besked --

MEN NU VED DU DET.

DU SKAL VÆRE VELKOMMEN.

Den internationale afdeling.

Men far dog!

Hørt efter nytårsparaden. To små blåmejser i dyb samtale om præstens prædiken ved gudstjenesten.

-- Det er nu meget godt med ham, Djævelen, men tror du også, at han lever?

-- Det ved jeg ikke rigtig. Men det er nok med ham som med Julemanden. Det er osse far!

MESTER JAKEL-SPIL

der også kan bruges ved lejrbalet

Til dette stykke er der tænkt fire personer, som I kan udforme efter jeres eget hoved, men de skal ligne en ung pige, en ung mand, en gammel mand og en fin herre. Personerne er med vilje tænkt sådan, at I kan bruge dem til en anden komedie også uden at forandre ret meget andet end påklædningen. Når I har lavet dukkerne, så læs stykket grundigt igennem og klæd så dukkerne på, som det er naturligt for unge af i dag for de to unges vedkommende. Gerne med langt hår, stor sweater med rullekrave osv. Den fine herre skal have skjorte med slips og den gamle mand må da godt få en kongekåbe med hermelinskant, men både han og prinsessen skal have krone på for at vise, at de er kongelige.

Når I så skal spille stykket, må I huske, at man jo ikke kan se, hvem der taler, uden at I viser det med fagter. Den person, der har ordet må først og fremmest lægge meget udtryk i sin stemme. Hellere for meget end for lidt og så må han bevæge sig lidt frem eller tilbage, ryste eller nikke med hovedet for at understrege sine ord, slå ud med armene, vende og dreje sig. Tro ikke, at I kan læse stykket op bag tæppet. I må læse rollerne lige så godt, som hvis I selv skulle optræde som de personer, I låner liv. Først da bliver dukkerne levende og publikum vil mere sig.

Jeg tror, at I selv vil få mange gode ideer, når I skal til at forme dukker og klæde dem på, og jeg håber I vil få mange tilfredse tilskuere, når I skal have premiere.

Personerne: Kongen

Prinsesse Tina

Grev Sprah de Bahs

Søren, prinsessens ven.

Scenen: En sal i slottet.

K.: Ak og ve og ak igen!

Ak, hvor glider vi dog hen?

Hele verden er af lave,
og det slår sig på min mave.

Hvis jeg kigger ned på gaden,
ser jeg ungdom her fra staden,
som med lange flagreløkker
rundt i sære antræk sjokker.

Den slags venner har min datter.

Nej, min tro, om jeg det fatter.

Hun er ellers sød og rar,
men når jeg min afsked ta'r,

så jeg gerne på min plads
een, som var lidt gammelda's.

En, som høflig var – og dannet,

det var kun til gavn for landet.

Men hvis den slags findes mere,

Tina straks vil protestere.

Hun vil kun ha' den hun vil,

jeg må hjælpeløs se til.

(klagende) og så får jeg ondt i maven.

Ak, det bringer mig i graven!

Tina (ind):

Heja, Fatter, davs med dig.

Hør! jeg syn's du er så bleg.

Har du mavekneb igen?

K (ynkeligt): Ja, desværre, lille ven.

T: Kom, nu får du først et klem, (omfavner ham)

nu, da jeg er kommet hjem.

Så går vi to tur i haven.
 Det er sikkert godt for maven,
 og når vi har gået tur
 får vi te, og du en lur.
 Snart er du igen dig selv.
 K: Ak ja, var det blot så vel!
 (De går)
Greven ind, Søren følger efter.
 G: Sa' du, at de var herinde?
 Jeg kan bare ingen finde.
 Nå, så kan jeg se mig om.
 Gå du blot, hvorfra du kom.
 (Søren trækker sig tilbage, men står så
 man kan skimte ham.)
 Her er virk'lig meget pænt,
 når man ikke er forvænt.
 Tosen er en dejlig pige
 efter hvad jeg har hørt sige,
 og jeg ved om hendes far,
 at han er en gammel nar.
 S: Hjælp! Det er en frier-børge!
 For lidt morskab skal jeg sørge.
 Tina er min pige, ja.
 Han der kan godt stige a'.
 G: Men gevinst trods alt jeg får,
 hvis det efter planen går.
 (vrænger) Jeg bli'r pludselig gammeldas's,
 gør det gamle fæ tilpas.
 Pigen vil nok ikke mukke,
 når jeg siger: „Oh, min smukke!“
 S: Jeg må grine, hold da op,
 Tina får da kun en prop.
 Men jeg har en fin idé.
 Vent, så skal du bare se!
 G: (vrænger stadig):
 Kongen falder for min charme,
 når jeg, fuld af glød og varme,
 taler om hans kløgt og vid,
 som er sjælden for vor tid.
 Og så tosen! Hun skal ha'
 samme smøre – bla, bla, bla.
 (ser ud af vinduet)
 Ih, der går de jo, (fløjter), nam, nam.
 Sikken da et sukkerlam.
 Den oldsag er vel Papa,
 – ham ta'r jeg mig kærligt a'.
 (vrænger stadig)
 Han med alt sit „gammeldas's“.
 Han skal få en god gang gas!
 (Kongen og Tina kommer ind.)
 T: Kom her far og sæt dig ned.
 Så gi'r jeg om te besked.
 (får øje på greven)
 Hov, hvem er du? Hvad gør du her?
 Folk af din art, vi sjældent ser.
 G: (underdanigt): Oh, majestæt, bliv ikke
 vred!

K: Nej, unge mand, bliv ved, bliv ved.
 G: Oh, prinsesse, skønneste mø,
 her på stedet jeg måtte dø,
 om I ej låner øren til,
 det som jeg nu betro jer vil!
 T: Ih, kras af med alt dit pjat.
 Vi skal ha' te. Go' nat! Go' nat!
 K: (formanende): Tina, Tina, søde pige!
 (til greven): Hvad det var jeg ville sige -
 Hvad var det De hed, min herre?
 Jeg er tunghør, lidt, desværre.
 T: (har rejst sig og råber ud i kulissen,
 modsat hvor Søren står):
 Hej Marie, hvad med te?
 (Lytter et øjeblik) Den er fin! Så si'r vi det!
 G: Victor Sprah de Bahs er navnet,
 som mig hidtil kun har gavnet.
 T: Puh, det oser vigtigter!
 Bare fatter det indser.
 G: Eders ry er til mig fløjet,
 og jeg ser det har ej løjet.
 Eders arm er stærk og mægtig,
 eders dom og tale vægtig -
 K: (beæret).
 Ja, min søn, nu er det godt!
 Men hr. greve, sig mig blot,
 hvad har bragt jer her til landet,
 for I kommer vel for andet -
 T: Ja, spyt ud og lad os høre,
 hvad du har hos os at gøre.
 G: (med salvelse): Oh, prinsesse, lyt til mig,
 over alt jeg elsker dig.
 (til kongen) Konge! skænk mig eders
 datter!
 T: Hold på mig, jeg tror jeg dratter!
 K: Tina, Tina, hvilken mand.
 Hør hvor smukt han tale kan.
 Sjældent hør' man nu om dage
 til hans artigheder mage.
 Det er ret en svigersøn,
 vær nu sød og hør hans bøn!
 T: Fatter! Er du blevet gal?
 Mener du, jeg giftes skal
 med en sådan pladderkok.
 K: (vredt): Tina, ti! Nu er det nok.
 (til greven) Nu vil vi ha' teen, kom!
 Til Tina) Bliv du her og tænk dig om!
 (De går)
 T: Jeg tror fatter han blev gal.
 Alt det grevelige pral
 løber ham nok rundt i knolden,
 så han bliver blod i bolden.
 S: (kommer helt frem): Hej på dig, og davs
 i skuret,
 jeg er med, for jeg har luret.
 Det var mig, der viste vej,

da han ville ind til dig.
 T: (*lettet*): Søren, hej, godt at du kom.
 Puh, jeg skal mig tænke om.
 Jeg vil helre do end ha'
 (*vrænger*) denne greve Sprah de Bahs
 S: Ham må vi ha' pillet ned
 og jeg tænker nok jeg ved,
 hvordan det kan la' sig gøre.
 T: (*ivrigt*): Ah, klem på og lad mig høre.
 S: Kom nu lige med herhen
 for nu kommer de igen. (*De går hen
 til siden*)
 G: (*slesk*). Ja, min kære svigerfar
 så er sagen da vist klar!
 T: (*til Søren*): Jamen tror du, at det går.
 S: Ja, når bare du forstår
 hvad jeg mener, er den fin.
 Spradebassen bli'r til grin.
 Op med næsen, gamle tos,
 vær nu ikke spor nervøs.
 Fatter her vil holde vagt.
 Husk nu kun, hvad jeg har sagt! (*Går
 igen ud i kulissen*).
 K: Ja, her er vi så igen.
 Lad mig høre, søde ven,
 hvilket svar du har til greven.
 (*visker*) Husk nu, hvor han er beleven.
 T: Tja, jeg spekuleret har
 og jeg fandt et gunstigt svar.
 G: (*overstrømmende*): Oh, prinsesse, hvil-
 ken lykke -
 T: Jeg vil blæse dig et stykke.
 Lad dog være med at skringe,
 men hør først, hvad jeg vil sige.
 S: Jeg tror, lykken vender sig,
 for vi færdig er med dig.
 T: (*alvorligt*). Lad os kalde gamle dage
 for en lille tid tilbage.
 Dengang ingen frier fik
 sin prinsesse for en slik.
 Slås han måtte med en drage
 eller rundt i verden tage
 for at hente sjældne sager
 af hvad art hun nu behager.
 G: (*overbærende*). Alle drager er nok
 døde,
 ellers ville jeg dem mode.
 Alt jeg gør for jer at vinde.
 S: Gid du bare vil forsvinde!
 G: Eders ønske er min lov
 (*afsides*) men den spøg bli'r snart for grov!
 T: Fint, vil du mig altså ha'
 du en gåde løse ska'.
 K: Ih ja, lad ham prøve det.
 Derved kan vel intet ske.
 (*drømmende*). Ak de gode gamle dage -!
 Det her gør det ud for drage.

T: Jamen der er alvor med,
 hvis han kommer galt af sted
 og kan ikke svaret finde,
 har han tabt - og må forsvinde.
 G: (*afsides*). Pokkers tos! Hun er da gal.
 Men jeg sikkert vinde skal!
 K: Lille Tina, hør nu her,
 gør den ikke alt for svær.
 Lad ham prøve et par gange
 ellers er jeg rigtig bange
 for, han bliver vred og går
 og slet ingen mand du får.
 T: Vær kun rolig, kære far,
 lad os høre grevens svar.
 (*afsides*) Gid jeg var så rolig selv.
 Vinder han!! Bevar mig vel!
 S: Kom så Tina! Kør nu frem!
 Vi kan snart ta' stikket hjem.
 G: Ja, min skønne, lad mig høre,
 Hvad du vil, at jeg skal gøre.
 T: Hør min gåde, prøv og gæt.
 Hvis den ikke falder let,
 må du prøve én gang til
 og en tredie, om du vil.
 Det er så den sidste frist,
 hvis du taber - tænk, hvor trist!
 S: Ja, for dig, din praleborge.
 Ingen andre vil vist sørge.
 G: Lad mig høre, jeg er rede!
 (*afsides*) Puh, jeg er begyndt at svede,
 dette her er dog for stift.
 Vent du kun, til vi bli'r gift.
 T: Hør så hvad du gætte ska':
 HVAD VIL ALLE PIGER HA'
 G: (*tænker sig lidt om*): Smykker, ja, og
 smukke klæder
 altid alle piger glæder.
 T: Det får mange masser af,
 men hvad vil de ALLE ha'?
 K: Nå hr. greve, op med ho'det!
 Den har tabt, som taber modet.
 G: Ja, jeg næste runde ta'r,
 og har nu det rette svar.
 (*Afsides*) Ja, det skal og må det være
 nederlag jeg ej kan bære.
 T: (*hvisker hen til Søren*):
 Søren, det er farligt spil.
 Husk, han har en chance til.
 G: Pigerne vil ha' en mand,
 en, som er af fornem stand,
 som er tapper, rig og kløgtig,
 og til al slags idræt dygtig.
 T: Mange Pi'r vil gi' dig ret,
 men her går det ej så let.
 ALLE, det var gådens ord,
 Alle piger på vor jord.
 S: Ih, det går, som var det smurt.

Lad os få den sidste spurt.
 K: Tina, vil du virk'lig ha',
 han skal rejse uden „Ja“?
 Lad ham nu den løsning finde.
 Hvisk den nu, så han kan vinde.
 T: Tredie gang, det er den sidste,
 men man kan mig ikke friste
 til at hjælpe dig på gled.
 S: Nej, lad skuden kun gå ned!
 G (*af sides*): Ih, hvor er det dog forbandet,
 men hvad kan jeg gøre andet
 end at løbe linen ud.
 Men ve dig, min skønne brud!
 (*hojt*) Evig skønhed må vel være
 ønsket, som hver pige nærer -
 T: Tak, hr. greve Sprah de Bahs
 så kan du godt kradse a'.
 G: (*arrigt*): Næ, min pige, den går ikke,
 tror du, du til mig kan stikke.
 Lege her en fjollet leg,
 fordi det nu passer dig.
 Jeg vil ha' den gamles trone,
 får den kun med dig som kone.
 Jeg må ta' dig med i købet -
 K. Greve! De har Dem forløbet.
 G: Hold din bøtte! Din bedrager.
 Smukt I mig ved næsen tager.
 For den skøre gåde har
 overho'det intet svar.
 K: Nej, nu bli'r det mig for galt.
 Tina, du må røbe alt
 Har du svar på gåden? Tal!
 Ellers bli'r jeg rigtig gal.
 S: (*ind*): Hvad er det dog for en larmen?
 Hvem er blevet vild i varmen?
 Davs med jer. (til Greven) Ja, jeg er
 Søren
 jeg har lyttet lidt ved døren.
 G. Ah, der har vi dig igen.
 Du må hjælpe mig, min ven.
 K: Søren, gå du kun din vej
 og lad vær' at blande dig!
 T: Jamen far, lad ham først sige -
 K: Nej, det nytter ej min pige
 S: Spradebasse, hyt dig selv!
 Konge, du tillader vel,
 det bli'r mig, der Tina vinder,
 hvis jeg gådens løsning finder?
 K: Ja, det er en god idé,
 så kan Tina få at se,
 at jeg er alvorligt vred
 over denne red'lighed.
 G: Ja, herfra vi følges kan
 og så får hun ingen mand -
 T: Kære Søren, sig mig så,
 hvad det er jeg tænker på.
 S: (*drillende*): Piger er så mange slags

en er dum, en anden vaks,
 nogle lange, andre korte,
 Pyntedukke, sjuskedorte!
 G: Nej, nu går det spil for vidt,
 prøv og gæt og skynd dig lidt,
 hele denne pigesmøre
 ingen af os gider høre.
 S: Ah, det haster ikke me',
 jeg har tænkt at blive her,
 gifte mig med Tina snart.
 Ih hvor ska' vi ha' det rart.
 K: (*ærgerlig*): Det er godt med dine planer,
 men monstro du noget aner
 om, hvordan dit svar skal lyde
 på den gåde, du skal tyde?
 T: Søren, Søren kom nu me' de',
 for jeg ved, du har det rette!
 S: (*vendt mod greven*): Hvad vil alle piger
 ha'?
 Deres vilje!! Sprah de Bahs!
 G: Stop, næh, det er alt for let.
 K: Søren, du har gættet ret.
 Alle de, som har en datter,
 lige med det samme fatter,
 at det er så sandt, så sandt.
 Sært at greven ej det fandt.
 T: Det er Søren så, der vinder.
 G: (*fornærmet*): Det er bedst, at jeg
 forsvinder.
 For en Sprah de Bahs af ære
 er her ikke til at være. (*Går*).
 K: Kære Søren, jeg bekender
 at blandt alle Tinas venner
 fandt jeg ingen, som jeg tro'de
 havde noget i sit ho'de.
 Nu jeg ser, du har forstand,
 vil du være Tinas mand?
 S: Jeg skal nok min præmie hente,
 nu da spradebassen rendte.
 T: Han forlod os tem'lig brat
 S: Savner du ham, lille skat?
 T: Hold da ferie, hvad er klokken?
 Kom, de venter, hele flokken.
 Vi er gledet nu - by, by, (*begge ud idet
 de vinker*).
 K: Jamen går I jeres vej?
 Nå, ja, ja, så stik kun af.
 Jeg lidt fred og ro må ha'.
 Sikken masse her er sket -
 et og andet har jeg set.
 Jeg, som var en gammel tosse,
 blev lidt klogere vel osse.
 Noget har jeg også vundet -
 Mavepinen er forsvundet.
 Jeg i fred en lur kan ta'
 (*lunter langsomt ud, idet han synger*)
 Tra la la la lalala.

KLØVERARBEJDET

Danmarks våben Kongehusets våben

Da heraldikken (læren om våbenskjolde) opstod i 1100-tallet, tog de fleste europæiske fyrster en løve – dyrenes konge – som skjoldmærke, i forskellige farver eller på anden måde gjort forskellige.

DANMARKS VABEN – det enkle skjold med 3 løver og 9 hjerter – har været brugt af de danske konger, den danske stat og det danske folk siden Valdemar den Stores tid (1157–82). Det ældste bevarede eksempel er i et segl fra omkring 1190.

De tre løver i våbnet bliver undertiden betragtet som symbol på de tre farvande Øresund, Storebælt og Lillebælt, men det har en senere tid digtet til. Det oprindelige våben havde de tre løver for at adskille våbnet fra andre fyrsters våben med færre eller flere løver. Oprindeligt var der også mange flere hjerter, men i 1819 fastsattes antallet til 9. Hjerterne stammer i virkeligheden fra såkaldte søblade – stiliserede åkandeblade –, senere opfattedes tegningen som et hjerte og fik som sådan en stor rolle i symbolik og poesi.

Bortset fra disse små ændringer har Danmarks våben samme skikkelse i dag, som da det første gang brugtes på kongens skjold for omkring 800 år siden. – Når våbnet bruges af statsmyndigheder, er det i reglen kronet.

KONGEHUSETS VABEN med den udviklede heraldik giver et billede af Danmark op gennem tiderne med de store historiske begivenheder.

Det egentlige våben, de tre springende løver, stammer fra Valdemarernes familievåben, som nævnt ovenfor.

De to blå løver på den gule bund er Sønderjyllands våben siden 1460. I 1449 indføjedes en enkelt løve med 9 hjerter

som et tegn på titlen „De Gothers Konge“, som Valdemar Atterdag tog efter Gotlands erobring 1361. *(fortsættes side 29)*

DANMARKS VABEN (fortsat fra side 28)

Den sælsomme Lindorm er et symbol på Absalons sejr ved Rügen, men det kom først med i våbnet omkring 1400.

De tre gyldne kroner på blå bund stammer fra Dronning Margrethes tid, og er tegnet på unionen mellem de tre nordiske riger efter 1389.

Før 1903 førte Island en kronet klipfisk (stokfisk), der kendes helt tilbage til 1400-tallet, men 1903 blev fisken erstattet af en sølvhvid falk på blå bund.

Den lille vædder i sølv på blå bund er Færøernes ældgamle våbenmærke, der også kendes tilbage til 1400-tallet. Det kom med i det danske Rigsvåben i 1819. Samtidig blev den siddende bjørn på blå bund optaget i rigsvåbnet som Grønlands mærke.

Nældebladet er Holstens våben og kom i det danske kongevåben, da Holsten 1460 kom under Christian I.

Omtrent samtidig indføjedes den hvide, kronede svane på rød bund som symbol for Stormarn.

Det lille „hjerteskjold“ med kors og bjælker er familievåben for det oldenborgske kongehus, der kom på Danmarks trone med Christian I i 1448.

Den væbnede rytter kom til efter 1559 efter Frederik II's kamp med Ditmarskerbønderne, og det gyldne hestehoved indføjedes efter 1816 som tegn for Lauenborg.

Skjoldet holdes af to vildmænd og er

omgivet af Dannebrogordenens og Elefantordenens kæder.

Vor tid byvåben har udviklet sig dels af seglvåsen og dels af heraldiken. Den urgamle fremgangsmåde med at underskrive dokumenter ved at sætte aftryk af et segl under bredte sig i 1100-tallet til Europas byer, og heraldikken opstod da krigere smykkede deres skjolde med let kendelige figurer.

Kilde: Politikens Forlag: „Hvem-Hvad-Hvor“ 1946–61.

Jeg vil gerne anmelde min yndlingsplade. Det er den sidste nye med Sir Henry and his Butlers. A-siden hedder „Mr. Joulful“ og det er en dejlig munter plade med en lille smule falsetsang, som jo er så populær i Danmark. B-siden er „Sweet dreams“. Den er også vældig god, meget stille og romantisk.

Else, „Glammen“, Gimsing.

Bogen jeg vil anbefale jer at læse, hedder „Da Vibeke blev kureret“. Den er skrevet af Margrethe Skovsted.

Hovedpersonen i denne bog er en sød lille pige, som sygdom og overdreven moderkærlighed har gjort til en skrælling. For at hun atter kan genvinde sin sundhed, tager Vibekes onkel hende med til sin gård i Jylland. Her får hun det som blommen i et æg, trives og tumler sig efter alle kunstens regler med et pragtekseplar af en legekammerat.

der hvor cementklodserne var, men møllen var pillet ned nu. Kortene bliver nemlig ikke lavet om hvert år. Derfor kunne der godt være ting, der var ændret lidt.

Lue og Luma har aftalt, at det sidste møde før lejren skal bruges til at lave en tur, hvor de andre skal gå to og to. Der bliver en tidsøvelse, hvor holdene skal be-

dømme, hvor lang tid et minut er, en morsekode, en praktisk opgave, hvor holdet hurtigst muligt skal lave det bedst mulige tørrestativ, en woodcraft-opgave, hvor holdene med naturting skal danne ordet Mariager, og på den sidste post skal holdene takle over enderne på Lues knobbånd, som længe har været løbet op.

POSTBOX

Kupon til postboxen

sendes til postboxsekretær fru Margareta Enggard, Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Indsendt den Postbox nr.

Jeg ønsker gennem DDP's postbox kontakt med en spejderkammerat fra (land) evt.

Mit navn er

Adresse

.....

.....

Skoleklasse el. beskæftigelse

.....

.....

..... Alder

Jeg kan skrive og forstå følgende sprog:

Jeg har i forvejen gennem postboxen fået adresser på pigespejdere i (lande)

Vedlagt følger kr. 1,50 i frimærker.

Kære postboxvenner!

For nogen tid siden deltog jeg som D. D. P.s repræsentant i et af Mellemfolkeligt Samvirke arrangeret møde. På programmet stod kort og godt Tanzania, og deri lå noget nyt. Man er nemlig blevet enig om at holde op med at spørge: „Hvad kan vi gøre for at hjælpe u-landene?“ „Hvordan har du deltaget i u-lands-hjælpen?“ og lignende. I stedet vil man koncentrere interessen om et af udviklingslandene – til at begynde med Tanzania – prøve på at få så mange som muligt til at sætte sig ind i landets geografiske, politiske, sociale og andre forhold, og derved skabe en virkelig forståelse for landet og dets befolkning. Forståelse for de store problemer er kernen i alt u-landsarbejde.

Et par dage før det nævnte møde havde jeg modtaget en postbox-kupon fra Hanne, som netop ønskede en penneveninde i Tanzania. Det kunne jo ikke passe bedre. Jeg har nu fået kontakt med en dansk lærerinde ved en kostskole i Mwanza, og hun har fortalt mig, at af hendes 8 elever i alderen 16–18 år vil de 6 meget gerne brevveksle med danske jævnaldrende, så nu gælder det om, hvem der kommer først til de adresser.

Foruden Tanzania har jeg i dag diverse tilbud, nemlig fra Norge: 9, 10, 11 og 14 år. Desuden en 21-årig seniorbrevspejderfører og en trop i Nordnorge.

Sverige: 12 år.

Finland: 12 – 17 år.

Island: 15 år.

Grækenland: 14–17 år, franskskrivende, men også nogle blinde engelskskrivende 19–20 år.

Australien: 14 år.

Sydafrika: 12 og 17 år.

USA: 14–16 år.

Venlig hilsen
Mummy

kigger hun i

Depotets nye prisliste

og sætter kryds (x)

ved alt det.

hun kan købe der:

<i>Rygsækken</i> X	1 pose: X	1 sæt nattoj (træningsdragt) X 1 tyk sweater X 1 par overtræksbukser X
	1 pose: X	1 sommeruniform X 1 forklæde X undertøj strømper X lommestørklæder X fløjtesnore X
	1 pose: X	toiletsager X 1 krus (tandbørstning) X
	1 pose: X	håndklæder evt. lejr Vandfad X
	1 pose: X	spisegrej X viskestykke X
	1 pose: X	skopudse grej X
	evt. 1 pose: X	badetøj og 1 pose til snavset tøj
<i>Desuden:</i>		1 par lette sko X sygrejer X gummistovler X brevpapir X madpakke (æsken) X frimærker lommerne i orden lommelygte X
<i>Uden på rygsækken i vandtæt betræk: X</i>		madrasvår X eller luftmadras X sovepose X lagenpose X

Alt skal være tydeligt mrk. med navn eller div. nr. X

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

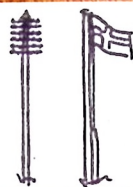
PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Telf. (01) 92 Øbro 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-13

(gælder ikke depotudsalgene i provinsen).

TRÆ

I de nye prøver er der et punkt, hvorefter I skal lave tavler over forskellige slags træ og deres anvendelser. Her har Jette lavet begyndelsen til en sådan tavle. I kan sagtens selv arbejde videre med den og tegne flere træarter. Flammens højde viser, hvor godt træet brænder. Jo højere flamme, des bedre brænder træet. Yderst til højre er tegnet noget af det, som den slags træ bruges til.